

تأثیر تراکم و اندازه غده چه روی برخی صفات کمی و کیفی سیب زمینی

• الهام جم

دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه مازندران

• علی عبادی

استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی

• ایرج امینی

استادیار مجتمع آموزش عالی علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری دانشگاه مازندران

• بهرام دهدار

عضو هیئت علمی ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل

تاریخ دریافت: مهرماه ۱۳۸۶ تاریخ پذیرش: تیرماه ۱۳۸۷

Email: jam_elham@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تراکم و اندازه غده چه روی برخی صفات کمی و کیفی سیب زمینی رقم آگریا، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۴ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل بصورت کرت های خرد شده^۲ در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا گردید. عامل اصلی شامل فواصل بوته روی ردیف (۱۲، ۸، ۱۶ سانتی متر) و عامل فرعی شامل اندازه غده چه (۱ تا ۱۰، ۱۰ تا ۲۰ و ۵۰ گرم) بود. فاصله بوته (تراکم) بر تاریخ سبز شدن، گلدهی، غده زایی، ارتفاع بوته، قطر ساقه اصلی، تعداد ساقه اصلی در بوته، تعداد غده در بوته، میانگین اندازه (وزن) غده، عملکرد و درصد ماده خشک غده در سطح ۱٪ و بر تاریخ استولون زایی در سطح ۵٪ تأثیر معنی دار داشت. اندازه غده چه بر تاریخ سبز شدن، گلدهی و غده زایی، ارتفاع بوته، درصد ماده خشک در سطح ۵٪ و قطر ساقه اصلی، تعداد ساقه اصلی در بوته، تعداد غده در بوته، میانگین اندازه (وزن) غده و عملکرد در سطح ۱٪ تأثیر معنی دار داشت. در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر بیشینه قطر ساقه اصلی، تعداد ساقه اصلی در بوته، میانگین اندازه (وزن) غده و درصد ماده خشک بدست آمد. در فاصله کاشت ۸ سانتی متر ظهور سریع صفات فنولوژیک و بیشینه ارتفاع بوته، تعداد غده در بوته و عملکرد به دست آمد. در غده های ۵۰ گرمی نیز ظهور صفات فنولوژیک سریعتر بود. در این آزمایش کاهش فاصله کاشت از ۱۶ سانتی متر به ۸ سانتی متر (افزایش تراکم) و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم عملکرد را به ترتیب ۳۳/۵۲ و ۳۱/۳۷ درصد افزایش داد.

کلمات کلیدی: اندازه غده چه، تراکم بوته، تولید بذر از ریز غده، رقم آگریا، مینی تیوبر

Pajouhesh & Sazandegi No:81 pp: 20-29

Effect of planting density and seed-minituber size on some quantitative and qualitative traits of potato

By: E. Jam, Ex-Graduate Student in Agriculture

A. Ebadi, Assistant Professor, Faculty of Agriculture, Mohaghegh Ardabili University

I. Amini, Assistant Professor, Faculty of Agriculture, Mazandaran University

B. Dehdar, Researcher, Agricultural Research Center of Ardebil Province

In order to study of planting density and seed-minituber size on some quantitative and qualitative traits of potato an experiment carried out in 2005 in Ardabil Agricultural and natural resources research center. The experimental desing was split-plot with four replications in randomized completely block desing. In this experiment row spacing (8, 12 and 16 cm) belongs to the main factor and seed-minituber size of Agria cultivar (0-10, 11-20 and 50gr) belongs to sub-plot. Planting density significantly affected emergence date, flowering, tuber initiation, stem hight, diameter of main stem, main stem per plant, tuber per plant, tuber mean size (weight), yield and dry matter percentage ($\alpha=1\%$) and stolon production ($\alpha=5\%$). The seed-minituber size had significant effects on emergence date, flowering, tuber initition, stem hight, drymatter percentage ($\alpha=5\%$), diameter of main stem, main stem per plant, tuber per plant, tuber mean size (weight) and yield ($\alpha=1\%$). In 16 cm intra row spacing, the highest diameter of main stem, main stem number per plant, tuber mean size (weight) and drymatter percentage was obtained. When intra row spacing decreased (16 to 8cm) and minituber size increased (1-10 to 50gr), tuber yield increased 52.33% and 37.31% respectively. So, dry matter percentage increased 9.98% and 19.44% respectively, when intra row spacing was increased (8 cm to 16cm) and minituber size was increased (1-10gr to 50gr).

Key words: Agria cultivar, minituber, planting density, potato, seed-minituber size

مقدمه

بیشتری ساقه تولید شود و تعداد غده تولید شده بوسیله هر بوته بستگی به تعداد ساقه دارد (۱۰). یکی از عوامل موثر بر تعداد ساقه تولید شده بوسیله غده بذری، اندازه غده است. معمولاً غده‌های بزرگتر تعداد ساقه بیشتری در مقایسه با غده‌های کوچکتر تولید می‌کنند (۹). تعداد ساقه تولید شده از هر بذر نقش مهمی در افزایش اندازه بذر دارد. از آنجائی که بذور بزرگتر باعث تولید ساقه بیشتری می‌گردند، عملکرد محصول با افزایش اندازه غده‌های بذری افزایش می‌یابد. تعداد غده‌های برداشت شده به تراکم ساقه و نیز شرایط محیطی در مرحله آغاز غده‌دهی بستگی دارد. تعداد غده در هر گیاه از عوامل اصلی تعیین عملکرد می‌باشد (۱۰).

در تحقیقات Allen و Ifenkwe (۱۴) و اصل گرگانی و دماوندی (۱) اثر تراکم کاشت بر وزن و اندازه غده موثر بوده و با افزایش تراکم بوته، وزن و اندازه غده‌های تولیدی در هر بوته و نیز درصد ماده خشک غده کاهش یافت. Wurr و همکاران (۲۵، ۲۶) مشخص کردند که افزایش تراکم بوته، تعداد غده‌های تولید شده در هر بوته را کاهش می‌دهد. تحقیقات Lommen (۱۷) نشان داد که عملکرد غده بیشتر تحت تاثیر وزن غده‌های بذری می‌باشد. غده‌های کوچکتر به دلیل کندی سرعت ایجاد پوشش گیاهی، شاخص برداشت کمتری دارند. در مطالعه زاهدی اول (۵) با افزایش تراکم بوته در واحد سطح، عملکرد غده افزایش یافت. Taek (۲۴) نشان داد که با افزایش اندازه غده، ارتفاع بوته، قطر ساقه و طول و عرض برگ‌ها افزایش می‌یابد. Khalafalla (۱۶) عنوان نمود که عملکرد غده با کاهش اندازه بذر،

برای تولید سیب زمینی، عمدتاً از غده به عنوان بذر استفاده می‌شود که آلودگی غده‌ها به بیماری‌های ویروسی از دلایل مهم عملکرد پایین این گیاه محسوب می‌گردد. مینی تیوبر غده کوچک عاری از بیماری سیب زمینی است که در یک محیط کنترل شده، تحت شرایط بهداشتی تولید می‌گردد. با توجه به گرانی و کوچک بودن اندازه مینی تیوبرها، تعیین تراکم مناسب کاشت اهمیت ویژه‌ای در اقتصاد تولید بذر دارد (۱۸). برای اولین بار در ایران، بانک ژرم پلاسما عاری از ویروس برای چندین رقم سیب زمینی در موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر ایجاد گردیده است اما هنوز گیاهچه‌های عاری از ویروس تمامی ارقام مورد کشت در کشور ایجاد نشده است. در سیستم تولید بذر سالم سیب زمینی، گیاهچه‌های عاری از بیماری تولید شده در شرایط آزمایشگاهی^۳ که همان هسته‌های اولیه بذری هستند، در شرایط گل‌خانه‌ای محافظت شده، به گلدان منتقل گردیده و از آنها غده چه تولید می‌گردد، و یا اینکه از این گیاهچه‌ها در شرایط درون شیشه‌ای ریز غده تولید نموده و سپس ریز غده‌ها را در گل‌خانه کشت کرده و از آنها غده چه تولید می‌کنند (۲).

تراکم بوته در سیب زمینی بوسیله شاخص‌هایی مانند اندازه غده بذری، فاصله بین ردیف‌ها و بین بوته‌ها، تعداد ساقه و آرایش بوته‌ها مشخص می‌شود. یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها برای تعیین تراکم بوته تعداد ساقه است زیرا بوسیله یک غده بذری ممکن است یک تا سه و حتی تعداد

کاهش و با افزایش فاصله کاشت، افزایش می‌یابد. همچنین اندازه بذری، تأثیر معنی‌داری بر وزن غده و تعداد ساقه در هر بوته داشته در حالی که تراکم بوته تأثیر معنی‌داری بر تعداد ساقه در بوته نداشت. در تحقیقی دیگر Pruski و همکاران (۲۱) اظهار کردند که سرعت جوانه زنی غده‌ها به رقم و تراکم غده بستگی دارد و با افزایش تراکم، سرعت سبز شدن افزایش می‌یابد. Santos و James (۲۲) به این نتیجه رسیدند که در تراکم بالا (فاصله کم بوته‌ها روی خطوط) تعداد غده تولیدی در هر بوته افزایش پیدا می‌کند. Georgakis و همکاران (۱۲) اندازه‌های مختلف غده‌چه را در تراکم‌های ۸ تا ۱۰ بوته در متر مربع مورد مطالعه قرار داده و غده‌چه‌هایی به قطر ۲۵ تا ۳۰ میلی‌متر را برای کاشت توصیه نمودند زیرا با افزایش تراکم بوته، غده‌چه‌های کوچکتری تولید گردید ولی اندازه غده‌چه‌ها تأثیری بر اندازه غده‌چه‌های تولیدی نداشت. در مطالعات دهمدار (۴) افزایش تراکم بوته (کاهش فاصله بوته‌ها روی ردیف) سبب افزایش عملکرد غده، تعداد ساقه اصلی و متوسط تعداد غده در بوته‌ها گردید در حالی که متوسط وزن غده‌ها کاهش یافت. حسین زاده و همکاران (۳) با بررسی تراکم و اندازه‌های مختلف غده‌چه دریافتند که با افزایش تراکم و اندازه غده‌چه بذری، میزان عملکرد در واحد سطح افزایش می‌یابد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۴ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا گردید. خصوصیات خاک مزرعه شامل شوری ۱/۵ دسی‌زیمنس بر متر، pH خاک ۷/۸۰، درصد اشباع بازی خاک ۰/۴۵ sp، کربنات کلسیم ۸/۳ درصد، کربن آلی ۰/۰۸ درصد، نیتروژن کل ۰/۰۱ درصد، فسفر قابل جذب ۱۲/۴ ppm پتاسیم قابل جذب ۵۲۰ ppm و رس، سیلت، شن به ترتیب ۲۸، ۵۵، ۱۷ درصد با بافت لوم رسی سیلتی بود. در این طرح غده‌چه‌های رقم آگریای حاصل از کشت گیاهچه‌های ۴ ساله سبب زمینی مورد استفاده قرار گرفت و پس از پیش جوانه‌دار کردن غده‌چه‌ها، در اوایل خرداد به صورت دستی کشت گردید. فواصل بوته‌ها روی ردیف (شامل ۸، ۱۲ و ۱۶ سانتی‌متر) به عنوان عامل اصلی و اندازه غده‌چه (شامل ۱ تا ۱۰ گرم، ۱۱ تا ۲۰ گرم و غده‌های بذری ۵۰ گرمی (شاهد) (به عنوان عامل فرعی منظور گردید. هر کرت فرعی شامل ۴ ردیف کاشت به طول ۴ متر و فاصله ردیف‌ها ۷۵ سانتی‌متر بود. فاصله بین بلوک‌ها و پلات‌ها نیز ۲ متر در نظر گرفته شد. غده‌چه‌ها در عمق ۵ سانتی‌متر کاشته شد. عملیات خاک‌ورزی شامل شخم عمیق پاییزه (به عمق ۲۵ تا ۳۰ سانتی‌متر) و شخم سطحی بهاره با دیسک، جهت خرد کردن کلوخه‌ها و تسطیح زمین با ماله بود. عناصر غذایی مورد نیاز بر اساس نتایج آزمون خاک (۳۷۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره، ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار سوپر فسفات تریپل، ۵۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم، ۸۰ کیلوگرم در هکتار گوگرد و ۳۰ کیلوگرم در هکتار کود سولفات روی) به کار برده شد. یک چهارم کود نیتروژنی مورد نیاز به همراه کودهای پایه، در قسمت پایین جوی باز شده ریخته شد و روی آن به ضخامت ۵ سانتی‌متر، از خاک نرم مزرعه داده شد و پس از قرار دادن مینی تیوبرها روی بستر خاک، حدود ۵ سانتی‌متر خاک روی بذر داده شد تا گیاهچه‌های جوان به وسیله قسمت‌های برآمده پشته‌ها (خاک اطراف فاروها) از آسیب باد محافظت گردند.

با خاک دهی پای بوته، ۲۵ درصد کود نیتروژنی و ۵۰ درصد کود سولفات روی مورد نیاز، نیز مصرف گردید. پشته‌سازی و دادن ۲۵ درصد نوبت سوم کود نیتروژنی، حدود سه هفته پس از مرحله دوم (بلافاصله پس از تشکیل غده) انجام گرفت. ۲۵ درصد باقیمانده کود نیتروژنی به همراه ۵۰ درصد باقیمانده کود سولفات روی، در طی دوره حجیم شدن غده^۵ مورد مصرف قرار گرفت. آبیاری تا ۴۰ روز پس از کاشت (زمان لازم برای استقرار کامل بوته‌های حاصل از مینی تیوبر در مزرعه) به صورت بارانی انجام گرفت و پس از آن به روش متداول منطقه یعنی آبیاری نشستی (جوی پشته‌ای) بر حسب نیاز تا سه هفته قبل از برداشت ادامه یافت و در مجموع ۱۰ بار آبیاری انجام گرفت. علف‌های هرز به روش وجین دستی در دو مرحله، همزمان با خاکدهی انجام گرفت. برای مبارزه با سوسک کلرادوی^۶ سیب زمینی، سم فوزالون در سه نوبت (۳۰، ۵۰ و ۶۵ روز پس از کاشت) و برای کنترل سفیدک سطحی نیز سم مانکوزب در سه مرحله (۴۰، ۶۰ و ۷۵ روز پس از کاشت) استفاده شد. صفات فنولوژیک از جمله تاریخ‌های سبز شدن، استولون‌زایی، گل‌دهی و غده‌زایی مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. هر یک از مراحل فنولوژیک هنگامی ثبت می‌شد که ۵۰ درصد بوته‌های هر تیمار در آن شرایط قرار داشتند. ارتفاع بوته، تعداد ساقه اصلی و قطر ساقه اصلی در زمان گل‌دهی اندازه‌گیری شد. ساقه‌هایی که به طور مستقیم از غده رشد کرده بودند به عنوان ساقه اصلی شمارش گردید. قطر ساقه‌های اصلی نیز با کولیس اندازه‌گیری شد. تعداد، میانگین وزن و همچنین عملکرد غده نیز پس از برداشت تعیین گردید. عملکرد محصول از طریق برداشت دو ردیف وسطی با رعایت اثر حاشیه (حذف دو ردیف کناری و نیم‌متر از ابتدا و انتهای ردیف‌های وسطی) تعیین شد. پس از تعیین وزن تر غده‌ها و قرار دادن آن‌ها در آون تهویه‌دار در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت تا حصول وزن ثابت، درصد ماده خشک محاسبه شد. برای طبقه‌بندی کیفی، غده‌های هر تیمار از نظر قطر غده‌ها به سه گروه کوچکتر از ۲۸ میلی‌متر، ۲۸ تا ۵۵ میلی‌متر و بزرگتر از ۵۵ میلی‌متر، تفکیک شد. محاسبات آماری با نرم افزار SAS و میانگین‌ها به روش LSD مقایسه گردید.

نتایج و بحث

تراکم کاشت بر تاریخ سبز شدن، گل‌دهی و غده‌زایی ($\alpha=0/01$) و تاریخ استولون‌زایی ($\alpha=0/05$) اثر معنی‌دار داشت. اثر اندازه غده‌چه نیز بر تاریخ سبز شدن، گلدهی و غده‌زایی در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار بود (جدول ۱). در فاصله کاشت ۸ سانتی‌متر سبز شدن، استولون‌زایی، گل‌دهی و غده‌زایی زودتر اتفاق افتاده و با افزایش فاصله بین بوته‌ها (کاهش تراکم) ظهور صفات فنولوژیک با تأخیر مواجه شد (جدول ۴). Pruski و همکاران (۲۱) نیز نشان دادند که با افزایش تراکم، سرعت خروج جوانه‌ها از سطح خاک افزایش می‌یابد. زمان سبز شدن، گل‌دهی و غده‌زایی در غده‌های ۵۰ گرمی، سریع‌تر به وقوع پیوست و با کاهش اندازه غده‌چه، تعداد روز از کاشت تا ظهور این صفات افزایش یافت ولی بین غده‌های ۱۱ تا ۲۰ گرمی و ۵۰ گرمی اختلاف آماری معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۵). Taek (۲۴) نیز اعلام کرد که در غده‌های بزرگتر جوانه‌زنی و سبز شدن، سریع‌تر از غده‌های کوچک است. به نظر می‌رسد وجود مواد غذایی فراوان و جوانه‌های قوی در غده‌های درشت از دلایل توانایی سبز شدن سریع در آنها باشد.

جدول ۱ - میانگین مربعات تجزیه واریانس مرکب صفات مورد مطالعه

میانگین مربعات (MS)				درجه آزادی	منبع تغییر
شروع غده زایی (DAP)	گلدهی (DAP)	شروع استولون زایی (DAP)	سبز شدن (DAP)		
۶۲/۲۷۶	۶۷/۱۲۹	۹/۰۱۹	۳۱/۶۵۸	۳	تکرار
۴۸۷/۰۷۶**	۴۶۱/۵۳۶**	۵۰/۱۴۳۰*	۱۲۸/۴۸۲**	۲	تراکم (A)
۷۲/۲۶۸	۷۴/۰۵۶	۱۱۹/۰۳۴	۱۴/۵۵۰	۶	اشتباه اصلی (Ea)
۱۵۰/۵۸۶°	۱۵۸/۱۰۰°	۱۴۴/۱۵۶	۹۲/۳۴۴°	۲	اندازه بذر (B)
۴/۱۱۳	۵/۶۹۶	۰/۰۲۷	۵/۹۴۲	۴	اثر متقابل (A*B)
۳۹/۶۱۸	۴/۱۴۳	۱۰۳/۱۰۷	۱۷/۷۲۰	۱۸	اشتباه فرعی (Eb)
۱۰/۸۴۰	۱۰/۷۰۸	۲۳/۴۸۴	۱۳/۶۱۱		ضریب تغییرات (۰/۰)

**و* به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد
 -1 DAP = Day after planting (روز پس از کاشت)

جدول ۲ - خلاصه تجزیه واریانس صفات مربوط به عملکرد و اجرای عملکرد رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر تراکم و اندازه مختلف غده چه

میانگین مربعات (MS)				درجه آزادی	منبع تغییر
عملکرد (t/ha)	میانگین وزن غده در بوته (gr)	تعداد غده در بوته	تعداد ساقه اصلی در بوته		
۱۱/۳۶۱	۳/۵۸۱	۱/۱۱۸	۰/۱۴۲	۳	تکرار
۱۱۳/۰۳۸**	۷۱۱/۶۷۴**	۱۶/۸۸۸**	۴/۷۵۶**	۲	تراکم (A)
۲/۱۳۴	۲۳/۸۰۳	۰/۵۸۶	۰/۷۶۲	۶	اشتباه اصلی (Ea)
۶۰/۵۹۵**	۷۵۲/۲۹۹**	۱۰/۴۹۵**	۱۱/۸۲۵**	۲	اندازه بذر (B)
۰/۰۵۳	۱۱۵/۱۵۳	۱/۹۳۴	۰/۰۳۴	۴	اثر متقابل (A*B)
۷/۲۱۷	۳۹/۵۳۵	۱/۵۱۰	۰/۴۸۵	۱۸	اشتباه فرعی (Eb)
۱۸/۹۰۰	۱۴/۷۹۹	۱۳/۸۱۸	۱۳/۵۶۱		ضریب تغییرات (۰/۰)

**و* به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد

جدول ۳ - خلاصه تجزیه واریانس صفات ریخت شناسی و کیفی رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر تراکم و اندازه مختلف غده چه

میانگین مربعات (MS)						درجه آزادی	منبع تغییر
درصد ماده خشک	درصد غده های <mm۵۵	درصد غده های ۲۸-۵۵ میلی متر	درصد غده های <۲۸ mm	قطر ساقه اصلی (mm)	ارتفاع بوته (cm)		
۰/۲۴۴	۳۴/۰۶۷	۲۵/۱۲۲	۵/۰۰۴	۱/۴۴۱	۱۰۴/۵۴۱	۳	تکرار
۳۳/۲۹۰**	۱۱۹۴/۰۰۸**	۷۱۹/۷۳۴**	۶۰/۲۶۰**	۱۹/۹۹۸**	۷۳۷/۳۵۳**	۲	تراکم (A)
۷/۷۶۴	۱۳۴/۱۵۷	۱۵۲/۶۵۸	۶/۸۰۱	۰/۵۲۶	۴۸/۶۹۳	۶	اشتباه اصلی (Ea)
۹/۵۰۲°	۴۸۰/۱۴۸**	۸۱۲/۳۲۹**	۴۴/۳۵۲**	۱۰/۲۲۶**	۵۵۵/۷۵۱°	۲	اندازه بذر (B)
۳/۷۳۷	۳۹/۰۵۷	۲۷/۴۴۷	۰/۵۱۶	۰/۴۶۷	۴۲/۸۲۳	۴	اثر متقابل (A*B)
۱/۸۱۰	۶۲/۵۳۴	۶۰/۵۶۱	۶/۸۰۲	۱/۵۶۰	۱۲۲/۴۵۱	۱۸	اشتباه فرعی (Eb)
۷/۱۹۶	۲۳/۲۸۵	۱۵/۴۷۸	۱۶/۸۰۷	۱۲/۳۴۴	۱۷/۰۵۲		ضریب تغییرات (۰/۰)

**و* به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد

جدول ۴- میانگین صفات فنولوژیک رقم آگریای سیب زمینی تحت تأثیر تراکم های مختلف بوته

شروع غده زایی (DAP)	زمان گلدهی (DAP)	شروع استولون زایی (DAP)	زمان سبز شدن (DAP)	صفت فاصله بوته
۵۱/۵۷۲ b	۵۳/۸۲۲ b	۳۶/۹۸۸ b	۲۷/۲۰۷ b	تراکم (A)
۵۸/۳۲۶ ab	۶۰/۲۴۳ ab	۴۲/۸۳۲ ab	۳۲/۲۱۸ a	اشتباه اصلی (Ea)
۶۴/۳۰۶ a	۶۶/۲۲۳ a	۴۹/۸۹۷ a	۳۳/۳۵۸ a	اندازه بذر (B)

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ با هم اختلاف معنی دار ندارند.
DAP=Day after planting (روز پس از کاشت)

(۱۱). بیشترین قطر ساقه اصلی در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و غده های بذری ۵۰ گرمی بدست آمده است. از لحاظ ارتفاع بوته و قطر ساقه اصلی بین غده های ۱۱ تا ۲۰ گرمی و ۵۰ گرمی اختلاف آماری معنی داری مشاهده نگردید (جدول های ۸ و ۹).

این نتایج با تحقیقات Taek (۲۴) مطابقت دارد. کاهش رقابت بین بوته ها در تراکم پایین و نیز قوی بودن غده های ۵۰ گرمی از نظر اندوخته غده، سبب تولید بوته های با ارتفاع کم و ساقه های قطور شده است. بیشترین تعداد ساقه اصلی در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و اندازه غده ۵۰ گرم، بدست آمد. افزایش فاصله کاشت از ۸ سانتی متر به ۱۶ سانتی متر و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم، تعداد ساقه اصلی را به ترتیب ۲۸/۰۲ و ۴۸/۲۳ درصد افزایش داد (جدول های ۶ و ۷). یکی از عوامل مؤثر در تعداد ساقه تولید شده بوسیله غده بذری، اندازه غده است. غده های بزرگتر، تعداد ساقه بیشتری در مقایسه با غده های کوچک تر تولید می کنند (۹).

افزایش تعداد غده بذری کاشته شده یا کاهش فاصله بوته ها روی خطوط، سبب می شود که تعداد ساقه بیشتری در واحد سطح تولید شود (۲۰). این نتایج با تحقیقات Khalafalla (۱۶) و دهدار (۴) مطابقت دارد. بیشترین تعداد غده در بوته در فاصله کاشت ۸ سانتی متر بدست آمد (جدول ۶).

بررسی های Santos و James (۲۲) نیز نشان داده بود که با افزایش تراکم، تعداد غده تولیدی در هر بوته افزایش می یابد. بیشترین تعداد غده در بوته نیز از غده های ۵۰ گرمی به دست آمد (جدول ۷). تحقیقات Wurr و همکاران (۲۶) و Lommen (۱۷) نیز نشان داده بود که با افزایش وزن غده های بذری، تعداد غده تولید شده در هر بوته افزایش پیدا می کند. طولانی شدن دوره غده زایی در بوته های حاصل از کاشت غده های بزرگ، امکان افزایش تعداد غده ها را فراهم می کند. بر اساس بررسی های Santos و James (۲۲) با افزایش تراکم، تعداد غده تولیدی در هر بوته افزایش یافت. در نپال نیز مینی تیوبرهای بزرگ غده های بیشتری تولید نمود (۲۳).

کاهش فاصله کاشت از ۱۶ سانتی متر به ۸ سانتی متر (افزایش تراکم بوته) و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم، تعداد غده در بوته را به ترتیب ۲۴/۵۵ و ۲۱/۰۸ درصد افزایش داد. تعداد غده در بوته با عملکرد دارای همبستگی مثبت و معنی دار بود (جدول ۱۰).

تحقیقات دیگری نیز نشان داده است که با افزایش تراکم بوته، غده ها زودتر تشکیل می شوند (۱۴) که این موضوع می تواند در نواحی با فصل رشد کوتاه، به عنوان یک مزیت محسوب شود (۱۵). احتمالاً تنش تراکم می تواند از طریق ایجاد محدودیت در دسترسی به منابع (CO₂، فضا، آب، مواد غذایی و ...) رشد گیاه را تحت تأثیر قرار دهد و به نظر می رسد سیب زمینی از طریق مکانیزم فرار از تنش زودتر به تشکیل غده ها و تسریع در طی مراحل زندگی خود اقدام کرده باشد. در تراکم های بالای بوته، علاوه بر آغاز سریع غده ها، مقدار تجمع مواد نیز بیشتر شده و میزان عملکرد غده افزایش می یابد (۱۴). کاهش زمان بین جوانه زنی تا آغاز غده زایی حائز اهمیت می باشد، زیرا این فرایند از تأخیر در شروع مرحله افزایش حجم غده جلوگیری می کند (۶). مدت زمان بین کاشت تا ظهور صفات فنولوژیک با عملکرد دارای همبستگی منفی و معنی دار بود (جدول ۱۰). تأخیر معنی دار در زمان شروع صفات فنولوژیک سیب زمینی نظیر تاریخ سبز شدن، تاریخ شروع استولون زایی، تاریخ گل دهی و آغاز غده زایی، عملکرد را تحت تأثیر قرار داده و موجب کاهش معنی دار آن می گردد (۱۱). در مناطق با فصل رشد کوتاه، کاهش طول دوره رشد رویشی و دوره غده بندی ضمن کاهش سطح برگ و به تبع آن کاهش میزان فتوسنتز، موجب می شود گیاه سیب زمینی نتواند مواد آسمیله شده را نیز به طور کارآمدی به غده ها منتقل نموده و در نتیجه عملکرد کاهش می یابد (۶).

تراکم بوته و اندازه غده چه بر ارتفاع بوته، قطر ساقه اصلی، تعداد ساقه اصلی، تعداد غده، وزن غده، متوسط وزن غده در بوته، عملکرد و درصد ماده خشک غده تأثیر خیلی معنی دار گذاشت (جدول ۲ و ۳). بیشترین ارتفاع بوته در فاصله بوته ۸ سانتی متر و اندازه غده ۵۰ گرم، بدست آمد (جدول های ۸ و ۹). چنین نتایجی توسط Taek (۲۴) نیز قبلاً به دست آمده است. رقابت ناشی از تراکم بوته می تواند در افزایش ارتفاع بوته ها جهت کسب برخی از منابع مورد نیاز، مؤثر واقع شود. ارتفاع بوته با عملکرد دارای همبستگی مثبت و معنی دار بود (جدول ۱۰). توسعه اولیه شاخ و برگ در غده های بزرگتر نسبت به غده های کوچک تر، سریع تر بوده و گیاهان رشد کرده از غده های کوچک در تراکم های پایین کاشت، شاخه های جانبی بیشتر و بزرگتری تولید می کنند و گرایش به پیری نسبت به گیاهان حاصل از غده های بزرگ دیرتر اتفاق می افتد. توسعه کانوپی نیز در پوشش گیاهی حاصل از غده های کوچک، کندتر از غده های بزرگ است

جدول ۵- میانگین صفات فنولوژیک رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر اندازه های مختلف غده چه

شروع غده زایی (DAP)	زمان گلدهی (DAP)	شروع استولون زایی (DAP)	زمان سبز شدن (DAP)	صفت / اندازه غده چه
۶۱/۸۷۴ a	۶۴/۰۴۱ a	۴۶/۵۴۶ a	۳۳/۷۲۴ a	۱ تا ۱۰ گرم
۵۷/۴۶۲ ab	۵۹/۳۷۸ ab	۴۳/۵۳۹ a	۳۰/۸۸۱ ab	۱۱ تا ۲۰ گرم
۵۴/۸۶۸ b	۵۶/۸۶۸ b	۳۹/۶۳۳ a	۲۸/۱۷۷ b	۵۰ گرم

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ با هم اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۶- میانگین صفات مربوط به عملکرد و اجزای عملکرد رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر تراکم های مختلف بوته

عملکرد (t/ha)	میانگین وزن غده در بوته (gr)	تعداد غده در بوته	تعداد ساقه در بوته	صفت / فاصله بوته
۵۸/۵۲۰ a	۳۳/۵۳۵ b	۱۰/۹۴۹ a	۴/۴۸۳ b	۸ سانتی متر
۴۵/۱۹۳ b	۴۵/۳۵۴ a	۹/۰۱۷ b	۵/۱۸۹ ab	۱۲ سانتی متر
۳۸/۴۱۷ c	۵۲/۳۸۳ a	۸/۷۹۱ b	۵/۷۳۹ a	۱۶ سانتی متر

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ با هم اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۷- میانگین صفات مربوط به عملکرد و اجزای عملکرد رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر اندازه های مختلف غده چه

عملکرد (t/ha)	میانگین وزن غده در بوته (gr)	تعداد غده در بوته	تعداد ساقه در بوته	صفت / اندازه غده چه
۴۰/۱۰۳ b	۳۹/۹۱۴ c	۸/۷۵۲ b	۴/۱۰۵ c	۱ تا ۱۰ گرم
۴۶/۹۶۷ b	۴۲/۹۷۳ b	۹/۴۰۸ b	۵/۲۲۲ b	۱۱ تا ۲۰ گرم
۵۵/۰۶۷ a	۴۵/۵۷۹ a	۱۰/۵۹۷ a	۶/۰۸۵ a	۵۰ گرم

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ با هم اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۸- میانگین صفات ریخت شناسی و کیفی رقم آگریای سیب زمینی تحت تاثیر تراکم های مختلف بوته

درصد ماده خشک	درصد غده های >mm۵۵	درصد غده های ۲۸-۵۵ میلی متر	در صد غده های <mm۲۸	قطر ساقه اصلی در بوته (mm)	ارتفاع بوته (cm)	صفت / فاصله بوته
۱۷/۰۹۸ b	۲۳/۹۸۳ b	۵۸/۳۶۶ a	۱۷/۶۵۲ a	۸/۹۵۸ c	۷۲/۷۹۸ a	۸ سانتی متر
۱۸/۵۶۲ ab	۳۳/۹۷۰ ab	۴۹/۵۴۵ ab	۱۵/۷۱۸ ab	۹/۸۸۳ b	۶۴/۷۶۲ b	۱۲ سانتی متر
۲۰/۴۲۱ a	۴۳/۹۳۳ a	۴۲/۹۲۹ b	۱۳/۱۸۳ b	۱۱/۵۰۸ a	۵۷/۱۲۳ c	۱۶ سانتی متر

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ با هم اختلاف معنی دار ندارند.

غده‌های بیشتری تولید نمود (۲۳). کاهش فاصله کاشت از ۱۶ سانتی متر به ۸ سانتی متر (افزایش تراکم بوته) و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم، تعداد غده در بوته را به ترتیب ۲۴/۵۵ و ۲۱/۰۸ درصد افزایش داد. تعداد غده در بوته با عملکرد دارای همبستگی مثبت و معنی دار بود (جدول ۱۰).

بالاترین میانگین وزن غده در هر بوته از فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و غده‌های ۵۰ گرمی بدست آمد اما بین تیمارهای ۱۲ و ۱۶ سانتی متر اختلاف آماری معنی دار مشاهده نگردید. با افزایش فاصله کاشت از ۸ به ۱۶ سانتی متر (کاهش تراکم بوته) و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم، میانگین وزن غده در بوته به ترتیب ۵۶/۲۰ و ۱۴/۱۹ درصد افزایش نشان داد (جدولهای ۶ و ۷). به نظر می‌رسد کاهش رقابت بین بوته‌ها موجب می‌شود که تخصیص مواد فتوسنتزی به اندام ذخیره‌ای (غده) افزایش پیدا کند، زیرا در تراکم‌های بالا تسریع پیری (ریزش) برگ‌های پایینی موجب اختصاص سهم بیشتری از فتواسیمیلانتها به تولید برگ‌های جدید می‌گردد. دهدار (۴) نیز نشان داده بود که با افزایش تراکم، متوسط اندازه وزن غده در بوته کاهش می‌یابد. افزایش غده‌ها رقابت برای دریافت فتواسیمیلانتها را تشدید نموده و در نتیجه غده‌های کوچکتری در تراکم‌های زیاد به دست می‌آید. بیشینه عملکرد از فاصله کاشت ۸ سانتی متر و غده‌های ۵۰ گرمی بدست آمد. کاهش فاصله کاشت از ۱۶ به ۸ سانتی متر و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم به ترتیب ۵۲/۳۳ و ۳۷/۳۱ درصد عملکرد را افزایش داد (جدولهای ۶ و ۷). به نظر **Allen** و **Wurr** (۹) هنگامی که تراکم ساقه اصلی افزایش می‌یابد به علت افزایش رقابت در استفاده از فضا، نور، آب و مواد غذایی، تعداد غده تولید شده در هر ساقه و در نتیجه عملکرد متوسط بوته کاهش می‌یابد، کاهش میانگین وزن غده در بوته در اثر تقلیل فواصل بوته‌ها در این آزمایش با نتایج آنها مطابقت دارد. تفاوت بین ارقام، وضعیت حاصلخیزی خاک، شرایط آب و هوایی مانند شدت ابرناکی هوا و عوامل دیگر می‌تواند تفاوت‌هایی را در نتایج آزمایش‌ها در شرایط گوناگون ایجاد نماید. در یک آزمایش دیگر نیز **Lommen** (۱۷) نتیجه گرفت که اندازه غده بذری بر عملکرد تاثیر دارد و با افزایش اندازه غده بذری، عملکرد افزایش می‌یابد. نتایج تحقیقات زاهدی اول (۵) و اصل گرگانی و دماوندی (۱) نیز نشان داده است که در تراکم بیشتر، عملکرد در واحد سطح افزایش می‌یابد. مقدار عملکرد غده در واحد سطح، صرف نظر از اندازه متوسط غده‌های تولید شده، به عنوان شاخص مهم اقتصادی و در واقع هدف اصلی از تولید سبب زمینی محسوب می‌شود (۷). افزایش تراکم بوته موجب افزایش عملکرد غده در واحد سطح می‌شود (۱۹). با این حال باید در نظر داشت که افزایش عملکرد غده در تراکم‌های بالا، نه به دلیل افزایش وزن متوسط غده بلکه در نتیجه افزایش تعداد غده بوده و عموماً چنین افزایشی به واسطه افزایش عملکرد غیر قابل فروش است و از سوی دیگر بخشی از کاهش عملکرد ناشی از تراکم‌های پایین بوته به واسطه افزایش تعداد غده‌های درشت، جبران می‌شود (۱۰). بیشترین درصد ماده خشک در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و غده‌های بذری ۵۰ گرمی بدست آمد اما بین تیمارهای ۱۲ و ۱۶ سانتی متر اختلاف آماری معنی‌داری مشاهده نشد (جدولهای ۸ و ۹). در تراکم‌های پایین به دلیل دوام بیشتر سطح برگ‌ها (ناشی از کاهش رقابت درون بوته‌ای و بین بوته‌ای) فتواسیمیلانتها بیشتری به بخش اقتصادی تخصیص یافته و این

تاخیر معنی‌دار در زمان شروع صفات فنولوژیک سبب زمینی نظیر تاریخ سبز شدن، تاریخ شروع استولون زایی، تاریخ گلدهی و آغاز غده زایی، عملکرد را تحت تاثیر قرار داده و موجب کاهش معنی‌دار آن می‌گردد (۱۱). در مناطق با فصل رشد کوتاه، کاهش طول دوره رشد رویشی و دوره غده بندی ضمن کاهش سطح برگ و به تبع آن کاهش میزان فتوسنتز، موجب می‌شود گیاه سبب زمینی نتواند مواد آسیمیله شده را نیز به طور کارآمدی به غده‌ها منتقل نموده و در نتیجه عملکرد کاهش می‌یابد (۶). تراکم بوته و اندازه غده چه بر ارتفاع بوته، قطر ساقه اصلی، تعداد ساقه اصلی، تعداد غده، وزن غده، متوسط وزن غده در بوته، عملکرد و درصد ماده خشک غده تاثیر خیلی معنی‌دار گذاشت (جدول ۲ و ۳). بیشترین ارتفاع بوته در فاصله بوته ۸ سانتی متر و اندازه غده ۵۰ گرم، بدست آمد (جدولهای ۸ و ۹). چنین نتایجی توسط **Take** (۲۴) نیز قبلاً به دست آمده است. رقابت ناشی از تراکم بوته می‌تواند در افزایش ارتفاع بوته‌ها جهت کسب برخی از منابع مورد نیاز، مؤثر واقع شود. ارتفاع بوته با عملکرد دارای همبستگی مثبت و معنی‌دار بود (جدول ۱۰). توسعه اولیه شاخ و برگ در غده‌های بزرگتر نسبت به غده‌های کوچک‌تر، سریع‌تر بوده و گیاهان رشد کرده از غده‌های کوچک در تراکم‌های پایین کاشت، شاخه‌های جانبی بیشتر و بزرگتری تولید می‌کنند و گرایش به پیری نسبت به گیاهان حاصل از غده‌های بزرگ در تیر اتفاق می‌افتد. توسعه کانوپی نیز در پوشش گیاهی حاصل از غده‌های کوچک، کندتر از غده‌های بزرگ است (۱۱). بیشترین قطر ساقه اصلی در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و غده‌های بذری ۵۰ گرمی بدست آمده است. از لحاظ ارتفاع بوته و قطر ساقه اصلی بین غده‌های ۱۱ تا ۲۰ گرمی و ۵۰ گرمی اختلاف آماری معنی‌داری مشاهده نگردید (جدولهای ۸ و ۹). این نتایج با تحقیقات **Taek** (۲۴) مطابقت دارد. کاهش رقابت بین بوته‌ها در تراکم پایین و نیز قوی بودن غده‌های ۵۰ گرمی از نظر اندوخته غده، سبب تولید بوته‌های با ارتفاع کم و ساقه‌های قطور شده است. بیشترین تعداد ساقه اصلی در فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و اندازه غده ۵۰ گرم، بدست آمد. افزایش فاصله کاشت از ۸ سانتی متر به ۱۶ سانتی متر و افزایش اندازه غده چه از ۱ تا ۱۰ گرم به ۵۰ گرم، تعداد ساقه اصلی را به ترتیب ۲۸/۰۲ و ۴۸/۲۳ درصد افزایش داد (جدولهای ۶ و ۷). یکی از عوامل مؤثر در تعداد ساقه تولید شده بوسیله غده بذری، اندازه غده است. غده‌های بزرگتر، تعداد ساقه بیشتری در مقایسه با غده‌های کوچکتر تولید می‌کنند (۹). افزایش تعداد غده بذری کاشته شده یا کاهش فاصله بوته‌ها روی خطوط، سبب می‌شود که تعداد ساقه بیشتری در واحد سطح تولید شود (۲۰). این نتایج با تحقیقات **Khalafalla** (۱۶) و دهدار (۴) مطابقت دارد. بیشترین تعداد غده در بوته در فاصله کاشت ۸ سانتی متر بدست آمد (جدول ۶). بررسی‌های **Santos** و **James** (۲۲) نیز نشان داده بود که با افزایش تراکم، تعداد غده تولیدی در هر بوته افزایش می‌یابد. بیشترین تعداد غده در بوته نیز از غده‌های ۵۰ گرمی به دست آمد (جدول ۷). تحقیقات **Wurr** و همکاران (۲۶) و **Lommen** (۱۷) نیز نشان داده بود که با افزایش وزن غده‌های بذری، تعداد غده تولید شده در هر بوته افزایش پیدا می‌کند. طولانی شدن دوره غده زایی در بوته‌های حاصل از کاشت غده‌های بزرگ، امکان افزایش تعداد غده‌ها را فراهم می‌کند. بر اساس بررسی‌های **Santos** و **James** (۲۲) با افزایش تراکم، تعداد غده تولیدی در هر بوته افزایش یافت. در نپال نیز مینی تیوبرهای بزرگ

منابع مورد استفاده

- ۱- اصل گرگانی، ر. و ع. دماوندی. (۱۳۷۵). اثر رقم و تراکم بوته بر اجزاء عملکرد و عملکرد غده سیب زمینی. مجله دانش کشاورزی، جلد ۱۴، شماره (۳)، صفحات ۴۱-۵۰.
- ۲- پژوهنده، م. (۱۳۸۰). ایجاد بانک درون شیشه ای ژرم پلاسما عاری از ویروس سیب زمینی. پایان نامه کارشناسی ارشد گروه بیماری شناسی گیاهی دانشگاه تربیت مدرس. ۲۱۰ ص.
- ۳- حسین زاده، ا.ا.، د. حسن پناه، ب. دهدار، ل. فتیحی و ک. ظفرمند. (۱۳۸۵). خلاصه مقالات نهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. ۷-۵ شهریور (۱۳۸۵). صفحه ۷۲.
- ۴- دهدار مسجدلو، ب. (۱۳۸۱). گزارش نهایی طرح بررسی اثر پیش جوانه زنی و تراکم روی شش رقم سیب زمینی تجارته. مرکز تحقیقات کشاورزی استان اردبیل.
- ۵- زاهدی اول، م.ح. (۱۳۷۵). اثر تراکم بوته و مقادیر مختلف کود پتاسه بر کمیت و کیفیت دو رقم سیب زمینی. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۶- شهبازی هومونلو، ک. (۱۳۸۳). بررسی تاثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر روی صفات کمی و کیفی ارقام سیب زمینی. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه محقق اردبیلی. صفحات ۱۲-۱ و صفحه ۱۲۳.
- ۷- صادق زاده حمایتی، س.، س.ا. هاشمی دزفولی، س.ع. سیادت و م. ولیزاده. (۱۳۷۵). اثرات فاصله ردیف و تراکم بوته روی رشد و عملکرد سه رقم سیب زمینی در منطقه اردبیل. ۱- ریخت شناسی بوته و تجمع ماده خشک. مجله دانش کشاورزی، جلد ۱۱، شماره (۳)، صفحات ۱۶-۱ و صفحه ۱۲۳.
- ۸- مرتضوی بک، ا.، ر. امین پور و م. نصر اصفهانی. (۱۳۷۸). اثر فاصله بوته و اندازه غده بذری بر عملکرد ارقام تجاری سیب زمینی. مجله پژوهش کشاورزی، جلد ۳، شماره ۱، صفحات ۱۹-۱۲.
- 9- Allen, E.J. and D.C.E. Wurr. (1992). Plant density, In P: M. Harris (ed.) The potato crop. Chapman and Hall, London. pp:728-793.
- 10- Beukema, H.P. and D.E. Wander zaag. (1990). Introduction to potato production. Pudoc wageningen.
- 11- Engels, C., R.E.L. Bedewy and B. Sattelmacher. (1993). Effect of weight and planting density of tubers derived from true potato seed on growth and yield of potato crops in Egypt. 1. Sprout growth, field emergence and haulm development. Crop Res. 35: 159-170.
- 12- Georgakis, D.N., D.I. Karafyllidis, N.I. Stavropoulos, E.X. Nianiou and I.A. Vezryroglou. (2002). Affect of planting density and size of potato seed-minitubers on the size of the produced potato seed tuber. Available on the hort.org/books/462/462-149.htm <http://www.acta>
- 13- Ifenkwe, O.P. and E.J. Allen. (1978). Effects of row width and planting densiyi on growth and yield of two main crop potato varieties. 1. Plant morphology and dry matter accumulation.

امر سبب افزایش درصد ماده خشک غده می گردد. این نتایج با نتایج اصل گرگانی و دماوندی (۱)، Ifenkwe و Allen (۱۳) و Wurr و همکاران (۲۶) مطابقت دارد.

تأثیر تراکم و اندازه غده بذری بر اندازه قطر غده ها بسیار معنی دار بود (جدول ۳). در فاصله کاشت ۸ سانتی متر و غده های ۵۰ گرمی، بیشترین درصد غده های با قطر کوچکتر از ۲۸ میلی متر بدست آمد (جدول های ۸ و ۹). این صفت با عملکرد دارای همبستگی مثبت و معنی دار بود (جدول ۱۰). بیشترین درصد اندازه غده های بذری (۲۸ تا ۵۵ میلی متر) از فاصله کاشت ۸ سانتی و اندازه ۱ تا ۱۰ گرمی غده چه ها و بیشترین درصد اندازه بذری غده های بزرگتر از ۵۵ میلی متر از فاصله کاشت ۱۶ سانتی متر و در اندازه غده ۵۰ گرم بدست آمد (جدول های ۸ و ۹). این صفت با عملکرد همبستگی منفی معنی داری داشت (جدول ۱۰). در حالی که نتایج تحقیقات Georgakis و همکاران (۱۲) نشان داده بود که اندازه غده چه ها، تأثیری بر اندازه غده های تولیدی ندارد. در بررسی های مرتضوی بک و همکاران (۸) کمترین عملکرد غده های درشت (بزرگتر از ۵۵ میلی متر) و بذری (۳۵ تا ۵۵ میلی متر) از غده های بذری به قطر ۳۵ تا ۵۵ میلی متر و تراکم بالاتر بدست آمده بود.

در این آزمایش در فاصله کاشت ۸ سانتی متر و غده های ۵۰ گرمی ظهور صفات فنولوژیک سریع تر بود از طرفی در این فاصله کاشت ارتفاع بوته بیشتر بوده و علی رغم کاهش در سایر اجزای عملکرد، به دلیل تولید تعداد غده بیشتر در بوته و واحد سطح، کاهش عملکرد جبران گردید. بیشترین مقدار اجزای عملکرد از غده های ۵۰ گرمی بدست آمد. همچنین در فاصله کاشت مذکور اندازه بذری کوچک و متوسط بیشینه مقدار را داشت. اگرچه بیشترین درصد غده های بزرگتر از ۵۵ میلی متر، از غده های ۵۰ گرمی به دست آمد، با این حال بیشینه درصد غده های بذری از غده چه های ۱ تا ۱۰ گرمی و فاصله کاشت ۸ سانتی متری حاصل شد که می تواند بیشترین تعداد بذری سالم را برای سیب زمینی کاران حاصل نماید. لذا برای ارقام نیمه دیررس مانند آگریا که برای مناطقی نظیر اردبیل مناسب معرفی شده است، جهت حصول عملکرد بالا به منظور مصارف خوراکی، فاصله کاشت ۸ سانتی متر و اندازه غده ۵۰ گرم مطلوب به نظر می رسد، در حالی که جهت دستیابی به بالاترین درصد غده های بذری، همین فاصله کاشت و غده چه های ۱ تا ۱۰ گرمی، مناسب تر بود.

سپاسگزاری

از همکاری های صمیمانه مجموعه مدیریت و کارکنان محترم ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل در اجرای این آزمایش تشکر و قدردانی می گردد.

پاورقی

- 1-minituber
- 2- split-plot
- 3- *In vitro*
- 4- plantlet
- 5- Bulkiang
- 6- *Leptinotarsa decemlineata*
- 7- Sink

